

5Móz 32:39 Most lássátok meg, hogy én vagyok, és nincs Isten kívülem! Én ölk és elevenítek, én sebesítek és én gyógyítok, és nincs, aki kezemből megszabadítson. >>

5Móz 32:40 Mert felemelem kezemet az égre, és ezt mondom: Örökké élek én

Föltámadandó Testvérek!

Még aktív lelkész koromban többször is kezdem egy furcsa megszólítással a locsolás és egyéb népi szokások miatt a félig üres templomban élő hűséges híveket.

Kedves Másnapos Testvérek.

Figyeltem az arcokat. Mer-e valaki botránkozni. Egyáltalán értette-e mit mondtam.

Különösebb reagálás híján megismételtem:

Kedves Másnapos testvérek! – Azután rátértem, hogy senki ne sértődjön meg, mert a másnapos jelző nemcsak az előző napi tivornyára utal és most éppen, hogy nem arra utal, hanem, arra, hogy húsvét másnapja van.

Persze ezt az össze kétnapos ünnepen meg lehetett kockáztatni már csak figyelemkeltés okán is.

Ma is mondhatnám, de a karanténos helyzet miatt nem olyan hatásos a dolog.

Áldottak legyenek a hűséges templomos híveink, akik, ha fűjt, ha esett, hűségesen tisztelték az Urat és tisztelték egymást, a lelkészt jelenlétükkel.

Mára marad a Föltámadandó testvérek megszólítás.

Igen, Föltámadás másnapján nem halandóknak kell szólítanunk az embert, hanem föltámadandónak.

Tehát föltámadandó testvérek!

Békéscsabán, közel fél évszázaddal ezelőtt történt, hogy vagy 40 fiatal gyűlt össze a nagyheti ifire. Téma s föltámadás volt. A korra jellemző módon, mindig voltak olyanok, akiket akkor láttunk először, meg utoljára. Ezen az órán 3 fiatalember tartozott az említett kategóriába. Az egyikük eléggé szeszkes állapotban volt. Körbe ment a kérdés: Mit gondolsz a föltámadásról? Bibliás gyermekeim jobbnál jobb válaszokat adtak, de volt bizonytalan is közöttük. Tőlem nem messze ült az említett italos fiú. A szemem sarkáéből láttam, hogy alig várja, hogy szólhasson. Minél inkább közeledtünk hozzá, annál izgatottabb lett. Végre rá került a sor. Magából kikelve kijelentette, hogy ő nem akar föltámadni! – Mert neki senki ne mondja meg, hogy mit tegyen. Ha van is föltámadás, ő nem akar, és nem is fog föltámadni.

Nagy csend lett a több decibeles hozzászólás után. Ha jól emlékszem, csak annyit kérdeztem tőle, hogy abba nyilván beleegyezett, hogy létezzen és megszülessen.

Jó volt ez a jelenet a számomra is, mert ekkor fogalmazódott meg bennem egy azóta sokat használt kifejezés: Nem fakultáció az élet. A lét nem szabadon választott. Egyikőnk sem jelentkezett, hogy szeretne létezni.

Az istentagadó világ számára még van egy kérdés. A föltámadás kérdése. Nem volt véletlen az ingerültség, az indulat a fiú részéről. Ebből a szempontból nagyon közel állt a valósághoz, csak éppen nem úgy akarta, ahogyan tőle függetlenül van.

Sokakban ülepedik le pogány világunkban a dolog, hogy hát a hívők majd föltámadnak, de csak az aki akar.

Az a baj, drága emberek, hogy ahogyan nem kéredzkedtetek be a létbe, az életbe, még hátra van egy nagy létbevágó kérdés – hol töltöd az örökkévalóságot?

Nem. Bizonyításul hozom a léteteket, hogy tőletek, akaratotoktól, ideológiátoktól függetlenül érkeznetek kellett és távoznatok kell, és nem a sír, a koporsó a végső állomás.

Nagypénteken a Máté Passió olvasásakor és hallgatásakor J.S: Bach muzsikájára testvér öcsém egy Lillafüreden készült felvételt vágott be. A képen, mint látjuk a kisvasút alagútja látható. Ő a Júdás által szétszórt árulópénzek illusztrálására használta a szélfűtfa leveleket. Én másra is használom ezt a fölvételt. Ha ezt az alagutat oldalról nézzük, egy barlangnak tűnik.

Sok ember és köztük keresztyén ember gondolja azt, hogy a halál egy barlang.

A képet folytatva úgy gondolja, hogy a föltámadás nem más, mint kijönni a barlangból. Csodás módon visszajönni az életbe. Ugyan úgy, mint Lázár, akit Jézus a Jairus leánykája és a Naini Ifjú után föltámasztott.

Igen ezek föltámasztások voltak, de nem a föltámadások.

Eddig a világon még csak egy valaki támadt föl, az pedig az emberré lett Isten, a Megváltó Jézus Krisztus.

A föltámadás meglátásához egy kicsit arrébb kell mozdulni, és máris látható, hogy ez a barlangnak vélt sötétség egy alagút.

Szeretném, ha megértenénk ezt a képet. A halál egy alagút bejárata, s ha jobban megnézed, láthatod a kijáratot a túlsó oldalon.

Fogalmazzuk csak meg még egyszer!

A föltámadás nem föltámasztás.

A föltámasztás után a halálból visszajött három ember egy idő múlva újból meghalt. A kislány, az ifjú és Lázár egyaránt.

A föltámadás viszont nem visszajövetel az életbe, hanem átmenet az Örökéletbe! Nem kijövetel a barlangból, hanem átmenet az alagúton.

De hát Jézus nem visszajött az életbe?

Nem!

Figyeljük csak! Üres a sír. Senki nem látta, hogy kijött.

A követ nem azért kellett elhengeríteni, hogy Jézus kijöhessen.

Figyelem, végig bennünk van a torz gondolkodás csapdája.

Úgy-e azt gondoltad, hogy az elhengerített kő azért volt, hogy kijöhessen?

Nem! Azért, hogy az ember beleláthasson: a sír üres. Abból a sírből nem kijött a Megváltó, hanem átment rajta, mint a vonat az alagúton!

És ez komoly! Jézus alagútja világméretű volt. Minden istentiszteleten elmondjuk: Alászállt a poklokra.

Van egy bizonyíték. Van egy titokzatos jelenet János evangéliuma végén.

Az Úr Jézus megjelenik Máriának, aki amikor fölismeri Jézus Krisztust, oda akar rohanni, hogy megérintse – de Jézus ezt mondja- figyeljük meg!

Ne érints engem, mert még nem mentem föl az én mennyei Atyámhoz!

Ez a Jézus nem az aki pár nappal később azt mondja Tamásnak, jöjj és érintsd meg a sebeimet. Ez a Jézus nem az a megjelenés, amikor a tengerpartra hívja ismét halászattal foglalkozó tanítványait, „Fiacskáim! Van valami ennivalótok? „

Az evangélista megjegyzi: Ez volt Jézus harmadik megjelenése.

A két napos ünnepek üzennek. Első nap: mit tett Isten. Második, hogyan válaszolok, mit teszek én az ember.

Föltámadás második napja is üzen. Megkérdezi, hogyan változik az életed a föltámadás fényében.

A föltámadás életmódosító valóság.

Emberek milliárdjai nem vesznek tudomást a föltámadásról.

Ezért nincs változás az életükben, a világban.

A föltámadás életmódosító. Kedves halandó testvérem, előbb utóbb bele fogsz futni a fekete nyílásba, de fogod látni, hogy nem barlangba, hanem alagútba visz az utad!

Ószövetségi igénk szerint az Isten egy rettenetes hatalom. Ölök és eleveníték, Sebesíték és gyógyítok.

Húsvét másnapjára módosul ez az istenkép!

Amikor életed húsvét utáni napjaiban odatelepszel a Föltámadott Jézus Krisztus mellé, hallod majd a kérdéseket: Szeretsz-e engem.

Akkor fogod megérteni, hogy **az ÖLÖK ÉS ELEVENÍTEK** nem az Isten fenyegetőzése és hatalma fitogtatása, hanem bizonyágtétele saját magáról:

Meg tudom ölni a Fiamban, az Emberré lett Jézus Krisztusban magamat és harmadnapra meg tudok elevenedni a Föltámadott Jézus Krisztus személyében.

Ez életmódosító, ez okozza a Pálfordulókat, emiatt lettek sokan mártírok, mert olyan változást okoz az alagút végén az a fényes ragyogás, hogy még az alagút előtt el kezd ragyogni az arc, ölelni a kar,

Csillogni a szem! Ezek után szólíthatlak

KEDVES FÖLTÁMADANDÓ TESTVÉREMNEK? Ámen.